

tre Ladninger Majs paa 20 000 Tons til en Pris, der laa omkring 35 Kr. pr. Sæk. Jeg har nævnt dette Salg til Udlandet som Eksempel paa, hvor uheldigt dette Central-kontor har foretaget sine Indkøb i Udlandet; thi den Majs, der der blev solgt til 35 Kr. pr. hkg, var købt saa uheldigt, at den stod Centralkontoret i 43 Kr. pr. hkg. Naar det ærede Medlem Hr. Rode dertil med en Triumf, der ikke var helt skjult, tilføjede, at dette elendige Salg til Udlandet var foregaaet under min Ledelse, maa jeg maaske have Lov til at gøre opmærksom paa, at det ærede Medlem der gør mig for stor en Ære. Jeg fandt ved min Tiltrædelse af Landbrugsministeriet paa dette Omraade en overordentlig uheldig Ordning, en Ordning, der var uheldig derved, at den frembød alt for stor Ubevægelighed med Hensyn til Landbrugets Forsyning, en Ordning, der nødvendiggjorde eller muliggjorde, at der paa Tider, hvor vi ikke havde Brug for det, skete Ophobning af Majs, og paa den anden Side frembød den meget store Fare, at der paa Tider, hvor der i høj Grad var Brug for Majs, let kunde blive for lidt. Og det stod mig klart, at det gjaldt om hurtigst muligt at komme bort fra den Ordning. For Oliekagernes Vedkommende blev Handelen med den fornødne Overgangstid straks givet fri, og jeg tillader mig nu at spørge ærede Medlemmer, om de har mærket de forfærdelige Ulykker der vilde komme, naar Handelen blev givet fri. For Oliekagernes Vedkommende kan jeg sige, at der ligger Forholdet i Øjeblikket saadan, at jeg føler mig langt roligere ved den Forsyning, Landet i den Henseende har, end jeg gør for Maj-sens Vedkommende. For Majsforsyningens Vedkommende kan jeg sige, at jeg vil ikke føle mig helt rolig, før vi er kommet helt ud af disse Forhold, hvor vi har bunden Tonnage ifølge Aftale med Staten og statsprivilegerede Importører, der foretager bundet Indkøb til Landets Forsyning. For Oliekagernes Vedkommende, hvor Statens Medvirken nu fuldstændig er bragt til Ophør, er Forholdet det, at der foregaar en stærk Tilførsel til Landet af Oliekager i Øjeblikket til nedadgaaende Priser. Jeg kan oplyse, at der alene i den sidste Uge blev tilført Landet 8 500 Tons af de forskellige Sorter Oliekager, hvortil kommer de store Kvantiteter, der fremstilles paa Oliemøllerne her i Landet. Men for Majsens Vedkommende havde jeg at afvente Udløbet af den bestaaende Fragtoverenskomst, og

jeg meddelte derfor Importørerne, at hvad der kunde og skulde sejles hjem paa disse Skibe, vilde blive sejlet hjem, men derudover maatte det blive deres egen Sag selv at tilfredsstille deres Kunders Krav.

De Salg, der nu har fundet Sted fra Centralkontoret baade til Udlandet og til Indlandet, kan meget vel siges at være foregaaet under min Ledelse, forsaavidt som jeg har approberet dem. Men jeg maa sige, at det har, da det ikke var muligt straks at afskaffe Centralkontoret og ophæve dets Virksomhed, været mig magtpaaliggende ikke at prøve paa at sætte Lapper paa en Klædning, der i Forvejen var gennemhullet. Jeg har derfor sagt, at i den Tid, der nu er tilbage, maa vi køre igennem paa samme Maade som hidtil, og har derfor i hvert enkelt Tilfælde fulgt de Indstillinger, som er blevet mig forelagt af den Centralkontorbestyrelse og af det Majsnævn, som det ærede Medlem Hr. Rode selv har oprettet og givet Sammensætningen af. Dette Tab ved Salget til Udlandet var uundgaaeligt, fordi Prisen i alle Lande omkring os var 35 Kr. pr. hkg, medens Majsen stod Centralkontoret i 43 Kr. pr. hkg, og vi var nødt til at sælge, fordi Landet, som jeg nævnte før, var overfyldt med Majs. Denne Overfyldning skyldtes den bundne Sejlads. Det ærede Medlem Hr. Rode oplyste ganske vist, at Centralkontoret slet ikke behøvede at modtage Skibene, for der stod udtrykkelig i Aftalen, at de Skibe, det ikke havde Brug for, kunde det sige nej til. Denne Oplysning overrasker mig ikke, thi Aftalen var jo ikke hemmelig. Den Bestemmelse kendte jeg meget vel, og jeg har ogsaa selv gjort Brug af den, for til sidst maatte vi lade Majsskibene gaa over i Kulfart, fordi det var umuligt at bruge mere Majs. Men det ærede Medlem Hr. Rode overser, at naar man har en saadan Aftale, hvorefter Skibene skal gaa i Ballast ned til Argentina og hente Majs, naar man har et saa tungt og ubevægeligt Apparat, maa Centralkontorets Bestyrelse 3—4 Maaneder i Forvejen sige, om de vil have Skibene eller ikke, og naar denne Bestyrelse har Ansvaret for, om Landet er forsynet med Majs, men ikke selv løber nogen økonomisk Risiko, hvis der bliver købt for meget, kan man være overbevist om, at naar Forbruget er lille, vil der bliver købt for meget, medens der i en Situation, hvor der kræves store Mængder, med denne bundne Skibsfart vil blive sejlet for lidt ind.

Det ærede Medlem Hr. Rode anførte